

Cuprins / Contents

Capitolul 1. Un pui de om pentru haita de lupi	4
Chapter 1. A Man-Cub for the Wolf Pack.....	5
Capitolul 2. Mowgli învață lucruri noi	18
Chapter 2. Mowgli's Lessons	19
Capitolul 3. Mowgli este răpit!.....	26
Chapter 3. Kidnapped!	27
Capitolul 4. Kaa și Bandar-log.....	38
Chapter 4. Kaa and the Bandar-Log.....	39
Capitolul 5. Un semnal de alarmă pentru Mowgli.....	56
Chapter 5. A Warning for Mowgli.....	57
Capitolul 6. Mowgli e nevoit să plece din junglă	64
Chapter 6. Forced To Leave the Jungle.....	65
Capitolul 7. Mowgli învață obiceiurile Omului.....	78
Chapter 7. Learning the Ways of Man	79
Capitolul 8. Mowgli se răzbună pe Shere Khan.....	84
Chapter 8. Revenge Against Shere Khan	85
Capitolul 9. Mowgli este izgonit de Om.....	92
Chapter 9. Cast Out by Man	93
Capitolul 10. Mowgli o salvează pe Messua.....	102
Chapter 10. Messua's Rescue	103
Capitolul 11. Jungla câștigă teren	114
Chapter 11. Letting-In the Jungle	115
Capitolul 12. Vremea Vorbirii celei Noi.....	124
Chapter 12. The Time of the New Talk	125
Capitolul 13. În sfârșit, Omul se întoarce la Oameni!	138
Chapter 13. Man Goes to Man At Last!.....	139

Capitolul 1

Un pui de om pentru haita de lupi

In Dealurile Seeonee din India erau ceasurile șapte într-o seară călduroasă de primăvară când Tata-Lup se trezi din somnul de după-amiază.

- E vremea să vânez din nou, își zise, căscând și dezmoțindu-și oasele.

Mama-Lupoaică își ridică botul mare și cenușiu de pe trupușoarele celor patru pui ai ei, care acum se hârjoneau și schelălăiau.

- Nu uita că Shere Khan vânează pe dealurile noastre, îl atenționează ea încruntată.

- Cum aș putea să uit?! i-o întoarse Tata-Lup, furios. Tigrul ăsta pus pe rele nu are dreptul să vină înapoi. Legea Junglei spune că trebuie să vâneze acolo unde trăiește, la treizeci de kilometri de aici, pe râul Wainganga. O să ne sperie vânatul pe o rază de câțiva kilometri, plus că le omoară vitele sătenilor! Iar ei or să creadă că e vina noastră și or să ne hăituiască până când ne vin de hac!

În clipa aceea, din vale ajunseră în peștera lupilor gemetele furioase ale unui tigru.

- Shere Khan e prost rău! exclamă Tata-Lup. Ne înștiințează că nu a reușit să vâneze nimic. Credea că în jungla noastră căprioarele stau și-l așteaptă pe el!

- Sst! îl opri Mama-Lupoaică. Ascultă! Acum nu mai geme. Toarce. Asta înseamnă că nu vânează căprioare. Vânează Om!

- Curată nebunie! izbucni Tata-Lup, dezvelindu-și colții albi. Legea Junglei spune că Viețuitoarele Junglei nu au voie să mănânce

Chapter 1

A Man-Cub for the Wolf Pack

It was seven o'clock on a warm spring evening in the Seonee Hills of India when Father Wolf woke from his day's rest. "It's time to hunt again", he said as he yawned and stretched.

Mother Wolf lifted her big gray nose from where it had been resting on her four little cubs as they tumbled and squealed before her. She frowned as she said, "Don't forget that Shere Khan is hunting up here in our hills."

"Forget!" began Father Wolf angrily. "That vicious tiger has no right coming up here. The Law of the Jungle says he's supposed to hunt where he lives, twenty miles away at the Wainganga River. Not only will he scare away all our game for miles around, but he'll kill the villagers' cattle too. Then they'll blame us and hunt us down!"

Just then, the angry whines of a hungry tiger drifted up from the valley below and into the wolves' cave.

"Shere Khan is a fool!" exclaimed Father Wolf. "He's announcing that he hasn't caught anything on his hunt. Does he think our deer are sitting and waiting for him?"

"Hush!" said Mother Wolf. "Listen! He's not whining now. He's purring. That means he's not hunting deer. He's hunting Man!"

"What madness!" said Father Wolf, baring all his white teeth. "The Law of the Jungle declares that Jungle-People may not eat

Om, pentru că omul este cea mai neputin-cioasă dintre făpturi. Putem să vânăm Om doar ca să ne învățăm copiii cum să ucidă. Dar chiar și atunci, suntem obligați s-o facem departe de terenurile de vânătoare ale haitei noastre.

Deodată, tigrul începu să toarcă mai tare, apoi scoase un urlet de durere.

- Shere Khan a dat greș, zise Mama-Lupoaică.

- De aici pot să îl văd, o anunță Tata-Lup, care stătea la gura peșterii. Prostul, a sărit într-un luminiș unde a dat foc un tăietor de lemne și acum și-a ars labele. Se zvârcolește prin tufișuri, bolborosind ca apucatul.

- Urcă ceva sau cineva pe deal, zise Mama-Lupoaică, venind lângă tovarășul ei de viață. Trebuie să fim pregătiți.

Văzând mișcare în tufișuri, Tata-Lup se lipi de pământ, gata să doboare pe oricine sau orice ar fi vrut să-i invadeze căminul ori să-i facă vreun rău familiei sale.

- Așteaptă! îi strigă Mama-Lupoaică. E un pui de om. Uită-te! Du-te și adu-l înapoi!

Dinaintea lor apăruse un copilăș care încă mai învăța să meargă. Se uită la chipul Tatei-Lup și începu să râdă.

Cum toți lupii sunt obișnuiți să umble cu mare grijă cu puii lor, Tata-Lup se purtă la fel de blând și cu puiul de om. Luă copilul între labe și îl duse la Mama-Lupoaică fără să-i facă măcar o zgârietură, apoi îl lăsă jos, lângă puii lor.

- Ce micuț e! Și ce moale! Dar cât de curajos! exclamă Mama-Lupoaică văzând că bebelușul își făcea loc printre puii de lup, ca să ajungă la burta ei, unde era laptele.

Acum pot să mă fălesc că am alăptat un pui de om laolaltă cu puii mei!

- Micuțul nu se teme de nimic, nici de tine, nici de mine, nici de puii noștri, îi explică Tata-Lup.

În clipa aceea, la gura peșterii se auzi un urlet care îi înștiință că venise Shere Khan.

- Ce vrei? îl întrebă Tata-Lup pe un ton calm, deși ochii îi scăpărau de mânie.

Man because he's the weakest of all creatures. We may kill Man only to teach our children how to kill. And then it must be done far from our own pack's hunting grounds."

At that moment, the tiger's purring grew louder, ending in a howl.

"Shere Khan has missed", said Mother Wolf.

"I can see him from here", said Father Wolf at the mouth of the cave. "That fool jumped in a woodcutter's clearing and burned his feet. Now he's tumbling about in the bushes, muttering and mumbling savagely."

Mother Wolf joined her mate at the cave entrance. "Something or someone is coming up the hill", she said. "We'd better be ready."

As the bushes rustled, Father Wolf dropped to the ground, prepared to leap at whatever or whoever was invading his home and family.

"Wait!" cried Mother Wolf. "It's a man-cub. Look! Bring it here."

Directly in front of them was a little baby who was just learning to walk. He looked into Father Wolf's face and laughed.

Because all wolves are accustomed to moving their own cubs gently, Father Wolf treated this man-cub no differently. He closed his jaws on the child's back and carried him to Mother Wolf without leaving a scratch, then laid him down among her cubs.

"How little he is! How soft! And how bold!" said Mother Wolf as the baby pushed his way between the cubs to get at her milk. "What a thing I can boast of nownursing a man-cub along with my own!"

"He's not afraid of anything, not you, not me, not the cubs", said Father Wolf.

Just then, a roar from the cave entrance announced the arrival of Shere Khan.

"What do you want?" asked Father Wolf quietly, though his eyes blazed with anger.

- Puiul de om pe care l-am hăituit. I-am pus pe fugă părinții, așa că acum e proprietatea mea. Dați-mi-l ! urlă Shere Khan.

Tata-Lup știa că gura peșterii era prea strâmtă ca să treacă prin ea un tigru așa de mare, prin urmare îi răspunse cu multă îndrăzneală:

- Noi, lupii, nu primim ordine de la ucigași mișei care atacă doar vitele și puii. Puiul de om este al nostru, putem chiar să-l omorâm, dacă vrem.

- Cum îndrăznești să-mi vorbești despre ce vrei voi?! Eu, Shere Khan, insist să-mi dați puiul!

Mama-Lupoaică țâșni de lângă puii ei și-l înfruntă pe tigrul, care spumega de furie:

- Iar eu, Raksha Demonul, te sfidez! Puiul de om este al meu. N-o să-l omoare nimeni! O să trăiască, o să alerge și o să vâneze împreună cu haita noastră. Până la urmă, tu, care vânezi puii, o să fii vânat de el! Acum, valea, fiară lașă cu labele arse!

Tata-Lup știa cât de încăpățânată și de iscusită era consoarta lui. Și mai știa că ei, în peșteră, aveau un avantaj față de tigrul, care stătea la intrare.

Asta o știa și Shere Khan, așa că bătu în retragere, urlând și mârâind amenințător:

- O să mai vedem noi cine trăiește, aleargă și vânează! O să aflăm ce are de zis haita voastră despre faptul că luați apărarea unui pui de om. Puiul ăla îmi aparține, hoți cu coada stufoasă ce sunteți!

După plecarea lui Shere Khan, Tata-Lup zise, gânditor:

- Shere Khan are dreptate, într-o privință. Dacă vrem să păstrăm puiul de om, avem nevoie de aprobarea haitei. Ești sigură că vrei să-l ținem?

- Dacă sunt sigură? gâfâi Mama-Lupoaică. Puiuțul ăsta, sărăcuțul de el, a venit aici, singur și înfometat. Cu toate astea, nu i-a fost deloc frică. Măcelarul ăla de tigrul voia să-l omoare, după aia să fugă, iar sătenii să se războne pe noi! Bineînțeles că vreau să-l țin! Uită-te și tu cum țopăie, parcă e o broscuță, o mowgli... Chiar așa am să-l botez, Broscuța Mowgli. Într-o bună zi, scumpul meu bărbat, Mowgli, o să-l vâneze pe Shere Khan tot așa cum tigrul l-a hăituit pe el.

“The man-cub I was chasing. I forced its parents to run off, and it belongs to me. Give it to me!” roared Shere Khan.

Father Wolf knew that the cave entrance was too small for the huge tiger to fit through, and he shouted back boldly:

“We wolves don’t take orders from cowardly killers who only attack cattle and cubs. The man-cub is ours to kill if we choose.”

“How dare you talk of choosing! I, Shere Khan, demand that cub!”

Mother Wolf sprang away from her cubs and faced the tiger’s blazing eyes.

“And I, Raksha the Demon, defy you! The man-cub is mine! He shall not be killed! He shall live to run and hunt with our wolf pack. And in the end, you, hunter of little cubs, you shall be the one he hunts! Now go, you cowardly beast with burnt paws.”

Father Wolf knew how strong-willed and shrewd his mate was. And he knew that they were in a better position inside the cave than the tiger was at the entrance.

Shere Khan knew this too, so he backed off, growling and shouting:

“We’ll see who lives and runs and hunts! We’ll see what your pack says about protecting a man-cub. That cub is mine, you bush-tailed thieves!”

Once Shere Khan was gone, Father Wolf said thoughtfully:

“Part of what Shere Khan says is true. We must get the pack’s approval before we can accept the man-cub. Are you sure you want to keep him?”

“Keep him!” gasped Mother Wolf. “That poor little cub came here, alone and hungry. Yet he wasn’t afraid. That tiger butcher would have killed him, then run away, while the villagers here would take revenge on us! Certainly, I’ll keep the cub. See how he’s jumping around, like a little frog, like a mowgli.... That’s what I’ll call him, Mowgli the Frog. The day will come, my husband, when Mowgli will hunt Shere Khan just as that tiger has hunted him.”

Potrivit Legii Junglei, când puii de lup sunt destul de mari ca să stea pe picioarele lor, tatăl trebuie să-i ducă în fața haitei, care îi examinează. Dacă trece testul, puiul are voie să alerge nestingherit oriunde pofteste.

Așa se face că, în prima noapte cu lună plină, îndată ce puii lor au fost în stare să se țină pe picioare, Tata-Lup și Mama-Lupoaică i-au luat, pe ei și pe Mowgli, și au urcat cu toții pe Stâncă de Sfat, o culme plină de pietre și bolovani. În noaptea aceea, mai mult de patruzeci de lupi se strânseseră în cerc, iar puii lor se hârjoneau în mijloc.

În vârful dealului, întins pe o stâncă mare, netedă și ținându-și capul între labe, ședea Akela, Lupul Singuratic, căpetenia haitei, un lup puternic și înțelept. Akela strigă de câteva ori:

- Uitați-vă bine, preacinstiți lupi! Cunoașteți legea! reamintindu-le membrilor haitei că trebuia să examineze puii cu foarte mare atenție.

Când socoti potrivit, Tata-Lup îl împinse pe Mowgli în mijlocul cercului, bebelușul începu să râdă și să se joace cu niște pietricele lucioase.

Deodată, din spatele stâncii se auzi un urlat. Era Shere Khan.

- Puiul ăla e al meu! Dați-mi-l! O haită de lupi nu are ce face cu un pui de om! le zise el.

Fără să-și ridice capul de pe labe ori măcar să-și ciulească urechile, Akela zise, netulburat:

- Nouă nu are voie să ne poruncească nimeni din junglă, nimeni în afară de căpetenia haitei noastre!

Patruzeci de lupi urlară în semn de încuviințare. Doar un lup de patru ani avu neobrăzarea să întrebe:

- De fapt, la ce-i trebuie haitei noastre un pui de om?

Legea Junglei spune că, dacă un pui nu este acceptat în unanimitate, atunci trebuie să ia cuvântul doi membri ai haitei, care să vorbească în apărarea lui. Așa că Akela strigă:

- Vrea cineva să vorbească pentru acest pui?

The Law of the Jungle requires that when wolf cubs are old enough to stand, their father must present them to the pack for inspection. Once the cub is accepted, he may run free wherever he pleases.

So, on the next full moon when their cubs were standing, Father and Mother Wolf took them and Mowgli to the Council Rock, a hilltop covered with stones and boulders. On this night, over forty wolves had gathered in a circle, while their cubs tumbled over each other in the center.

At the top of the hill, stretched out on a large, flat rock with his head on his paws, lay Akela the Lone Wolf, the strong and cunning leader of the pack. Akela's repeated cries of:

"Look well, O wolves! You know the Law!" reminded the pack to inspect the cubs carefully.

When Father Wolf decided the time was right, he pushed Mowgli into the center of the circle, where the baby sat laughing and playing with some shiny pebbles.

At that moment, a roar came from behind the rocks, the roar of Shere Khan.

"The cub is mine! Give him to me! A wolf pack has no need of a man-cub."

Akela never raised his head from his paws or even twitched his ears as he calmly said:

"We do not take orders from anyone in the jungle except the leader of our pack!"

Forty wolves growled in agreement, except for a brazen four-year-old who asked:

"Why does our pack need a man-cub anyway?"

Now, the Law of the Jungle states that if there's any disagreement about accepting a cub, that cub must have two members speak on his behalf. So Akela called out:

"Is there any wolf here who will speak for this cub?"